

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: [https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort\\_03-shoot-idm140364984452480/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984452480/facsimile.pdf) (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

»Hør, min stump, kan du række tante kagefadet.«

Stumpen — Emilie — rakte det, tante tog huldslig et stykke kage.

»Måske fru Laursen også vil ha et.«

»Ja tak.« Hun håbede, det var et forsoningspau, men det var det ikke.

»Lilli,« kaldte overlærerinden mild, »hvor langt er du kommet i det hækede sengetæppe?«

»Tolv ruder.« Emilie snurrede hodet rundt, mens hun med tungen tog en kagesmule af mundvigen. »Jeg viste dig det jo i aftes.«

»Det kan jeg ikke huske. Gå engang ind og hent det.«

Moer og datter fordybede sig i sengetæppet, og det blev ikke engang vist til fru Laursen, som dog aldrig havde set det. Hun var derfor nødt til at nøjes med tante. Engang tog fru Lind sin datter under hagen med en finger, og det var som om en hel anden, god verden åbnede sig for fru Laursen; nu måtte hun virkelig være med.

»Hvad skal det være?« spurte hun.

Fru Lind vidste det nok ikke, Emilie svarede: Sengetæppe.

»Nå, ja det var da morsomt.«

»Å, jeg bryder mig slet ikke så meget om at hække sengetæppe, før jeg har brug for to med det samme.«

Denne erklæring lød nu så bébé, at også fru Lind måtte le. Fru Laursen lo behageligt og var nær ved at sige: Det kommer nok, men tog sig i det; sæt, at det blev opfattet som en uartighed!

»Skal Emilie snart ud?« spurte hun.

»Ja, jeg skal. Ud og lære at lave mad; det må man kunne, når man blir gift.«

»Og så skal De hjem og hjælpe moer, hvad?«

»Nej, så skal jeg se at få mig en rigtig god mand, fru Laursen.«